

det, saa skal jeg ikke modsige det ærede Medlem, det er jo overmaade sandsynligt, at noget saadant kan ske, men jeg maa gentage, hvad jeg udtalte ved Forelæggelsen, at jeg ikke tror, at der er Tid dertil. Der vil ikke kunne blive Tid til Indhentning af de nye Oplysninger o. s. v., som det ærede Medlem antydede, thi i saa Fald maa man gøre sig fortrolig med, at Sagen ikke kan gennemføres. Dette vilde jeg imidlertid finde meget beklageligt. De Spørgsmaal, det ærede Medlem har fremdraget, synes mig naturligvis ikke uvigtige, men det forekommer mig ikke, at en kort Udvalgsbehandling vil kunne give noget Resultat i saa Henseende. Spørgsmaalet om, hvem Rørskæret tilhører, maa jo være et ganske sædvanligt juridisk Spørgsmaal, som jeg ikke drister mig til at afgøre, og som jeg jo heller ikke vil kunne afgøre. Spørgsmaalet om Kommissionens Sættelse forundrede det mig derimod noget, at det ærede Medlem vilde fremdrage, thi der er jo i de Regler, til hvilke der henvises, og i selve Sagens Natur givet tilstrækkelig Vejledning for, hvilken Art af Kundskab Kommissionens Medlemmer maa besidde. Der er ved Vedtagelsen af et Ændringsforslag i Folketinget indføjet det Udtryk, at Kommissionen skal nedsættes „med skønssom Hensyntagen til den fornødne Sagkundskab“. Denne Betegnelse kunde jeg naturligvis ikke modsætte mig, da den jo ikke giver nogen reel Begrænsning. Det vilde naturligvis ikke falde mig ind at nedsætte nogen Kommission, som ikke besidder den fornødne Sagkundskab. Imidlertid kan det jo ikke skade, at det udtrykkelig siges, at Kommissionen skal besidde denneS agkundskab.

Alt i alt tror jeg, at Sagen efter Omstændighederne er blevet saa godt og grundigt behandlet, som ventes kan, og jeg vil derfor lægge megen Vægt paa, om man vil affinde sig med den, saaledes som den nu foreligger i Folketingets Affattelse. Det er jo dog tillige saadan, at der ved Lovforslagets Vedtagelse i dets nuværende Skikkelse ikke er truffet nogen endelig Afgørelse. Der gives kun Ministeriet en Bemyndigelse til at give Koncessionen, og i Bemyndigelsen er der angivet visse Forbehold, som Ministeriet er pligtigt at tage, men hvis Ministeriet under Sagens videre Behandling maatte finde yderligere Forholdsregler gavnlige eller nødvendige, vil der jo fremdeles ikke være nogen Hindring for at tage Hensyn dertil og at give det Udtryk i Aftalen med Koncessionslederne.

Endnu vil jeg anføre som et efter min

Mening vægtigt Argument for ikke at omfatte denne Sag med særlig Ængstelse med Hensyn til, at det offentlige ikke paa et hvert Punkt skulde blive fuldt dækket, den Omstændighed, at der jo ikke længere er Tale om at give Koncessionen til private, men kun til Kommuner. Det er altsaa i det hele taget offentlige Myndigheder, det nu drejer sig om.

Rambusch: Det ærede kongevalgte Medlem (Bojsen) udkastede den Tanke, om det ikke kunde være rigtigt at dele Faldet, saa at man tog noget af det foroven og gjorde Søen mindre — man kan jo kun gøre Søen mindre ved at formindske Faldet ganske betydeligt paa dette Sted. Men nu er der det at bemærke, at — som det ærede Medlem ganske rigtigt oplyste — den Kraft, man faar af Vand, er afhængig af Vandmængden og af Faldet. Men under de Forhold, vi har her, altsaa smaa Fald, maa man huske paa, at der ved hvilken som helst Kraftudnyttelse maa gaa noget tabt. Ved ethvert Fald gaar der noget tabt af Kraften. Jo større Faldet er, des færre Procent af Kraften gaar der tabt. Hvis et større Fald deles i to mindre, vil Anlægget blive mindre rentabelt, og man faar ikke den samme Udnyttelse af Vandkraften, som man kan faa ved at samle det hele i et stort Fald.

Bojsen: Naar jeg har bedt om Ordet, er det for at fremhæve det samme, som den ærede sidste Taler nu gjorde, idet den ærede Minister udtalte, at Forholdet vilde blive det samme, hvordan man end lagde Anlægget. Jeg mener dog, at hvis man kunde fordele Faldet, saaledes, at der blev 3 m ved Kongensbro og 6 m ved Tange, vilde der ikke blive saa stor Oversvømmelse, som naar man tager 8 m ved Tange. Men jeg indrømmer, at Ingeniørerne vistnok har gode Grunde til hellere at ville have Faldet samlet paa eet Sted end dele det paa denne Maade. For øvrigt vil jeg takke den højtærede Minister for Oplysningerne, som jeg tror vil være vejledende for de Personer, som bor derovre, og som har henvendt sig til mig angaaende disse Rygter. Det er godt at faa de Rygter slaaet ned.

Hermed sluttede Forhandling.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.